BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

4 NOVEMBER 1950 — Nr 4
1ste JAAR — 20 BLZ.

Mickey magazine

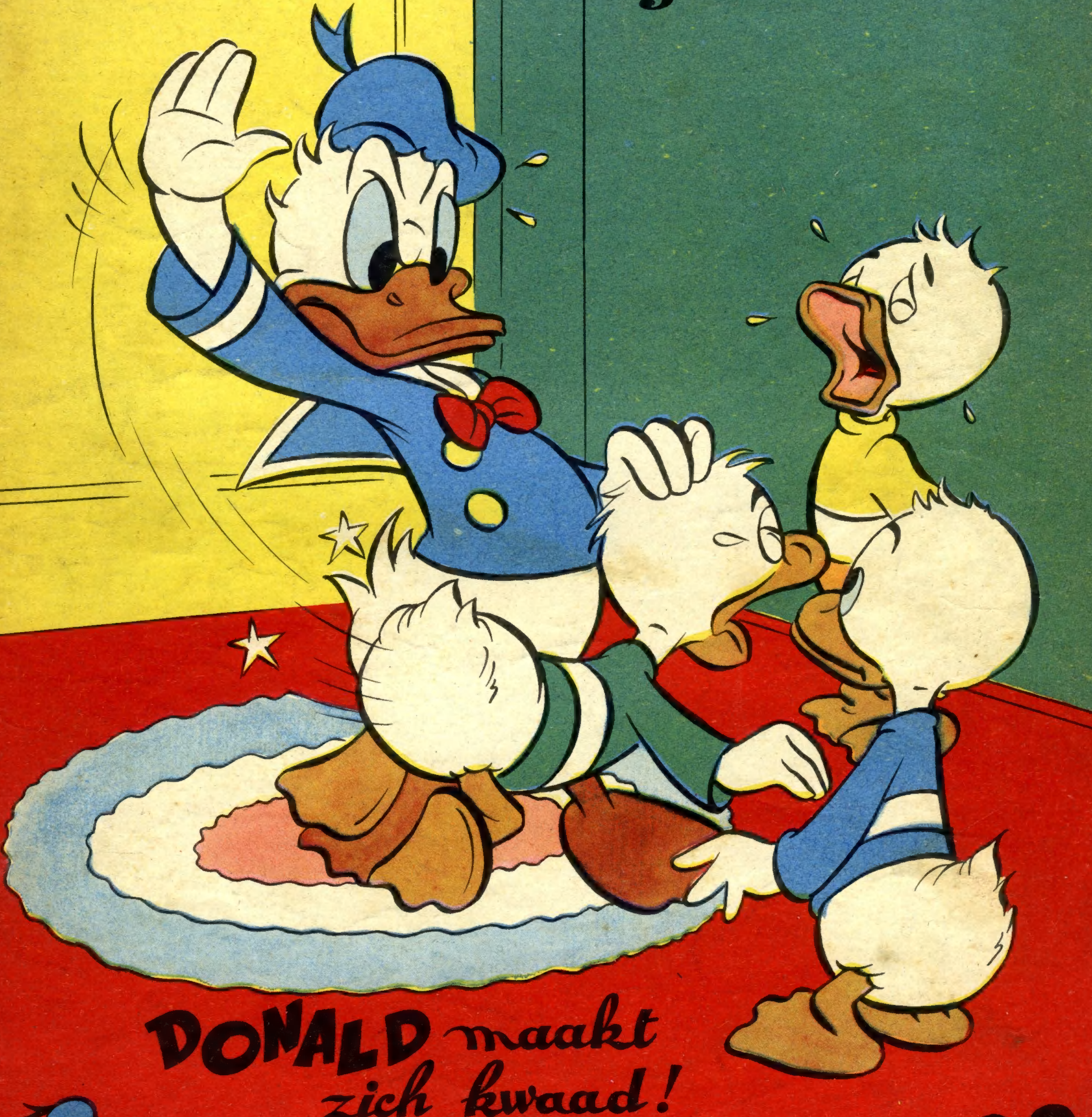

DONALD maakt zich kwaad!

Het blad voor kleine en grote kinderen

VRAAG en ANTWOORD

Ik heb me kwaad gemaakt ! Waar ze met mijn antwoorden bleven, dat zat me dwars. Maar ik heb lelijk op mijn neus moeten kijken. 't Gaat hier in 't land niet rapper dan in Amerika. Een hand- of geestesarbeider hoeft niet voor slaaf te spelen, ik vergat dat !

Pas in het volgend nummer zullen mijn eerste. antwoordjes verschijnen. De eerste na twee die voorkomen in Nr 2. Daar hadden ze voor één keer een krachttoer uitgehaald. Maar nu heeft de drukkerijbaas 't me allemaal ingepeperd !

Ik bezorg mijn andwoorden op de letterzetterij. Zogauw er een zetmachine vrij komt worden ze gezet. Dan verbeterd. Dan worden ze ingevormd, met de andere teksten van het blaadje. Vervolgens gaat alles naar de « filmdienst ». Van de filmdienst naar de drukkerij. Daar moet alles vastgegelegd worden op zinken platen. Is dat van de baan, dan wordt de drukmachine geregeld en worden er proeven getrokken. Eventueel nog verbeterd waar het kan. En dan... rollen ! Gedurende 15 dagen drukken !... Duizende en nog duizende bladen. Komt dan het bundelen. Volgt dan nog 't brocheren. Dan wordt alles bezorgd aan de verkopers... Dan pas lees je mijn antwoorden ! Hebben jullie 't ook door ?

Nog een weekje geduld dus !

MICKEY.

Adres 47, Hopstraat, Brussel.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Mickey roept op...

Hallo ! hallo ! beste maats, hier ben ik dan weer. Hoe maken jullie het ?... Roer recht ?... Best zo, fijn ! Zo verder varen !

Kijk eens, we zijn al November. Wat vliegt de tijd, zeg ! Een echt non-stop-program, immer rechtdoor, nooit stilstaan !

November herinnert jullie beslist aan een zeer speciale Novembermaand, nee ? Denkt eens na... 1918 ?... Natuurlijk hebben jullie 't geleerd in de geschiedenis : aftocht der Duitsers, glansrijke overwinning der geallieerde legers, viering der strijders... Was ook in 1945 het geval. Terugkeer tot de lieve vrijheid, tot de democratie (dichterlijk, zeg je ?).

Over geheel de wereld wordt 11 November met straatbevlagging en vaderlandse optochten gevierd. Het is de dag van hulde van de Natie aan haar dappere verdedigers. In de hoofdsteden wordt een speciaal kanonschot gegeven, dat het volk om zo te zeggen oproept voor de patriottische hulde bij het graf van de Onbekende Soldaat, waar de Overheden van het Land samenkomen.

Eerbied voor de oudstrijders, voor de gesneuvelde helden, voor de gefolterden van het concentratiekamp, voor de burgers die aan de bezetter, aan de verdrukker weerstonden. Eerbied en bewondering. Ook dankbaarheid ! De vrijheid die wij thans genieten is de vrucht van hun geest van opoffering. Gegroet de doden, gegroet de levenden die het Vaderland trouw hebben gediend ! Heil de oudstrijders, heil de weduwen en kinderen van gesneuvelden en verminkten : zij zijn de grote vrienden van het ene, dierbare land onzer Vaderen. Pet af voor die mensen !

Zij weten het ons te vertellen : 't Zijn droeve tijden als de oorlog loeit... Vrede kost dikwijls duur. Laten wij 11 November in een geest van vrede vieren en de hemel vragen dat Hij ons die duurbetaalde vrede zou bewaren. Bidden voor de vrede, is het doel van alle oudstrijders nastreven : Nooit meer oorlog !

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

In België gedrukt door N.V. D.V.N.F., 47, Hopstr., Brussel. - Verantw. Dir. : Em. Van Heerswynghels, Kamerdellelaan, 98, Ukkel.

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo fr.	85.—	165.—	300.—
Nederland fl.	5.50	10.50	19.50

Pont-Levis, Nr 7539.34
Postcheck : Uitgaven

DE MICKEY-CLUB

NOG EVEN ER AAN HERINNEREN ! De **Mickey-Club** staat open voor alle jongens en meisjes.

Geen inschrijvingsrecht ! **Lid worden geschiedt volledig KOSTELOOS.** Hoe ?... Door vijf bonnetjes (die in het blad zullen verschijnen) te verzamelen en te zenden aan **Mickey-Magazine, 47,** Hopstraat, te Brussel. Je ontvangt dan een door Mickey ondertekende lidkaart !

★

EEN DOORLOPENDE TOMBOLA !

Op elke lidkaart komt een volgnummer voor. **Iedere week heeft er een trekking plaats** tussen de lidkaartnummers : 25 nummers zullen telkens een prachtige prijs toegewezen krijgen. Om de 7 dagen maken alle leden van de **Mickey-Club** dus een kans om een prijs weg te gappen. In ieder nummer verschijnt dan de lijst der winnende lidkaarten. Prettig, niet ?

★

WIE WORDT LEIDER VAN EEN AFDELING ?

Jongens en meisjes — ernstige, maar met een vrolijk hart ! — die er iets voor voelen om in hun stad of dorp een plaatselijke **Mickey-Club** in te richten, stellen zich **onmiddellijk** in verbinding met de redactie.

★

Vergeet niet ! De bonnetjes die op blz. 19 van ieder nummer verschijnen dienen verzameld voor **de gratise inschrijving en het recht tot deelneming aan de doorlopende tombola.** Slechts inzenden wanneer je er 5 bezit.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

De wet van de sterkste...

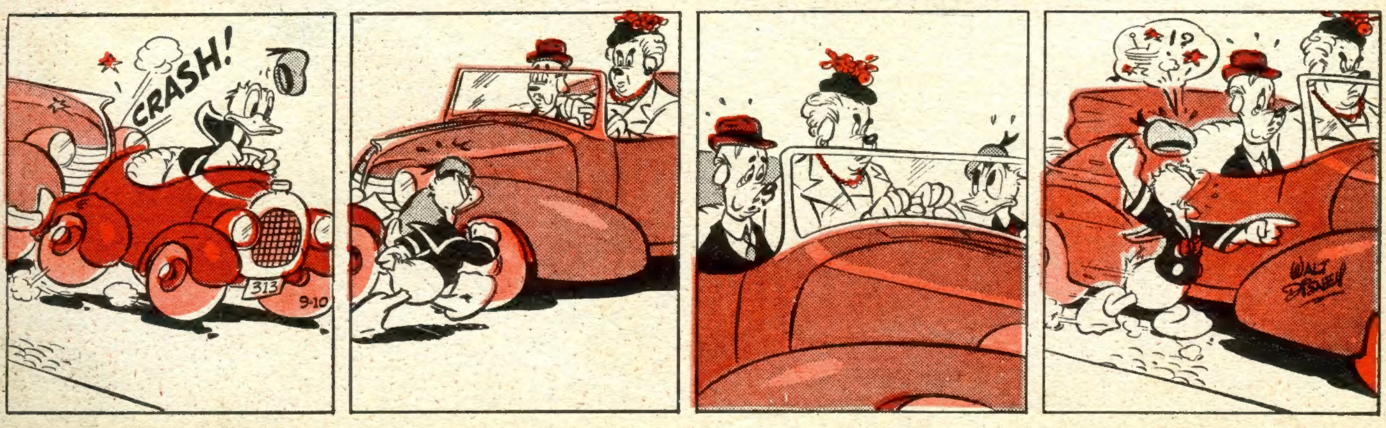

De Geheimen van de Eiffeltoren

Mickey, Donald en Pluto ontmoeten bij de Eiffeltoren, een gemaskerde booswicht, drager van een springbom. De kerel vlucht in de Eiffeltoren en Mickey achtervolgt hem.

TOEKOMENDE ZATERDAG :

MICKEY IS DE DOOD NABIJ !

Dwars door de Siamese Rimboe

DIT IS HET TWEEDE DEEL VAN « HUN EERSTE AVONTUUR ». — Mik en Flip, onze jonge piloten, hadden motordefect boven de Siamese Rimboe en behielden als bij wonder het leven bij hun fantastische noodlanding in het woud ! Lees nu verder.

FLIP en Mik zochten op de kaart waar zij zich bevonden en begaven zich zonder nog langer te dralen in noordelijke richting. Zonder enig oponthoud trokken zij verder tot de avond inviel. Zij kwamen slechts langzaam vooruit, want de lianen en de reusachtige planten versperden hun de weg. Hun kleren waren gescheurd en dropen van het zweet. Zij spraken weinig om hun vlug slinkende watervoorraad te sparen. Zij besloten de nacht door te brengen in de brede kloof van een geweldige boomstam; daar zouden zij beschut zijn tegen iedere aanval die hun van buiten uit zou kunnen bedreigen. Op een inderhaast vrijgemaakt plekje werd een houtvuur aangelegd en onze beide vrienden vielen uitgeput in slaap.

De volgende morgen ontbeten zij met thee en beschuit en begaven zich daarna opnieuw op weg. Zij waren flink uitgerust en vertrokken met verse moed en met het vaste voornemen zo spoedig mogelijk aan de overzijde van de bergen de eerste Siamese rivier, de Neman-me-Klengh te bereiken. Een waterweg duidt reeds op leven en misschien zouden zij wel zo gelukkig zijn weldra enkele dorpen aan te treffen; in elk geval zouden zij veel gemakkelijker, vlugger en zonder vrees voor verdwalen hun reis kunnen voortzetten.

Na een afmattende tocht van vijf lange dagen zagen zij de stroom voor zich liggen. Mik kon een vreugdekreet niet bedwingen. Hun berekeningen waren dus juist gebleken. Maar ten koste van welke moeilijkheden hadden zij dit eerste succes bereikt !

Flip glimlachte alleen maar en sprak slechts een paar woorden : « En de conservendoos » ? Mik knikte en opende de ransel. Daar hun levensmiddelen tamelijk beperkt waren, hadden onze twee vrienden besloten hun laatste doos vlees niet eerder aan te spreken dan aan de oever van de stroom, die zij sedert twee dagen zochten. Terwijl zij van hun lekker maal genoten, babbelde Flip koortsig :

— Zodra wij gegeten hebben, Mik, beginnen wij dadelijk aan ons vlot. En een het twee dagen verder is, beste kerel, zullen wij in de samenleving teruggekeerd zijn. Wind je maar niet op, jongenlief, en reken liever op een altijd mogelijke vertraging, hetzij in een dorp of zelfs reeds tijdens de overtocht. Illusies brengen nooit veel aarde aan de dijk, en zij kunnen iemand dubbel ontgoochelen in een land als dit.

Maar Flip wilde naar geen rede luisteren. De daad bij het woord voegen ! Onmiddellijk op zoek naar jonge bomen !... Mik volgde zijn voorbeeld en na enkele uren van hardnekkige arbeid, slaagden zij er in niet zonder moeite een vlot van boomstammen, stevig aaneengebonden met gevlochten lianen, te water te laten.

De jongelui waren buiten adem en doodop. Maar wat een opluchting als zij hun vlot-eilandje zagen drijven, dat hun spoediger naar de vrijheid zou terugvoeren dan de hachelijke en uitputtende voetreizen door het woud.

Zij besloten de laatste nacht aan land door te brengen en het avontuur te wagen bij het morgenkrieken. Maar in het holle van de nacht werd Flip in zijn lichte slaap plots opgeschrikt door een droog gekraak.

Zonder een woord te spreken, schudde hij Mik stevig dooreen en greep de automatische revolver, die hij aan zijn gordel droeg. Mik, die meer geraden dan gehoord had, tastte werktuigelijk naar zijn dolk.

Een eindeloos ogenblik verstreek en eensklaps zag Flip de spitse bek van een schuwe antiloop, die op hetzelfde ogenblik op de vlucht sloog.

— Kerel, gilde Flip, wat voor stumperds van ontdekkingsreizigers zijn wij toch ! Wij slapen in bij maneschijn aan de boord van een kalme rivier ! Al de woudbewoners zullen weldra hier zijn om hun dorst te lessen en de grote wilde dieren zullen hier een lekker hapje vinden !

En als om zijn woorden kracht bij te zetten, weerklonk een gebrul op nog geen mijl afstand. Een tijger !...

— Gauw ! Er van door !

In vliegende haast scharrelden ze hun bagage bijeen en sprongen op hun vlot. Mik spande zich zenuwachtig in om met zijn dolk de vochtige band door te snijden die hun nog met de oever verbond.

De tijger rook zijn prooi en snelde in allerijl nader.

— Vlug, Mik, wat kunnen wij met een revolver aanvangen tegen zo'n beest !

De tijger verscheen brullend, zijn ogen met bloed belopen van razernij. Hij maakte zich tot de sprong gereed.

Flip, tot het uiterste opgewonden, mikte naar de ogen en schoot. De tijger huilde en sprong vooruit als een stalen veer. Het vlot kreeg een hevige schok, zodat het bijna omsloeg. Gek van woede poogde het dier zich vast te klampen aan de vlotters. Maar Flip had nu zijn evenwicht teruggevonden en vuurde opnieuw, terwijl Mik met enkele krachtige riemslagen het vrijgemaakte vlot van de rand van de rivier afstiet.

Bloedvlekken verschenen op het water. De gekwetste tijger gaf zijn popingen op om zich nog verder op het spoor van zijn drijvende aanvallers te wagen en trok zich in de nachtelijke duisternis terug.

Onze vrienden, die nauwelijks van hun schrik bekomen waren, hadden nu al hun aandacht nodig om de geringste bewegingen van hun vlot te volgen.

Bij het aanbreken van de dag waren zij reeds ver. De gloeiende zon deed hun de koude van de nacht vergeten en Mik spreidde zijn kaarten uit.

— Als alles goed gaat, beste kerel, zullen wij binnen enkele uren de eerste menselijke wezens van deze streek ontmoeten...

De rivier was kalm en indien de jongelui zich niet door een onzekere toekomst bedreigd voelden, zouden zij deze reis zeer prettig hebben gevonden.

Tegen de middag veranderde het landschap plotseling van uitzicht. De dichte wouden ruimden de plaats voor uitgestrekte vlakten, en deze op hun beurt voor de eindeloze rijstvelden... Eindelijk daagde het eerste, langgezochte dorp op !

Door luide kreten gaven Mik en Flip uiting aan hun vreugde.

Gered ! Zij waren gered !

Dolblij keken zij elkaar aan. En eensklaps barstte Flip in lachen uit, een uitgelaten lach van een gelukkig mens.

— Mijn beste Mik, als je nu eens jezelf kon zien. Je hebt een baard, kerel ! Stel je voor dat je zo naar ons jaarlijks bal gaat ! Wat zou je succes hebben !

En Mik antwoordde ondeugend :

— Zonder dan nog te spreken van de jouwe, die niet eens krult !

EINDE.

PLUTO raakt verdwaald
PLUTO! HOOR JE? PLUTO! O, DIE IS VERDWAALD GERAAKT! EN 'T BOS LOOPT VOL JAGERS!
BOEM
BOEM
BOP!
SNERF!
JOK!
GROWF
?
?
?!
GRRR
ZIP
1-4
GROWF
GRRR..
WOW
ROWF
HULP! HULP!
GRRR..
JOK!
JOK!
HA, DAAR BEN JE, PLUTO! EI WAT?
JOK!
JOK!

DINGO en AAGJE

Dingo vertelt Mickey hoe hij Aagje, de cirkusleeuwin, aan haar temmers heeft ontrukt... Mickey wil de leeuwin terug naar het cirkus brengen...

EN VOLGENDE WEEK : **AAGJE'S GRILLEN !**

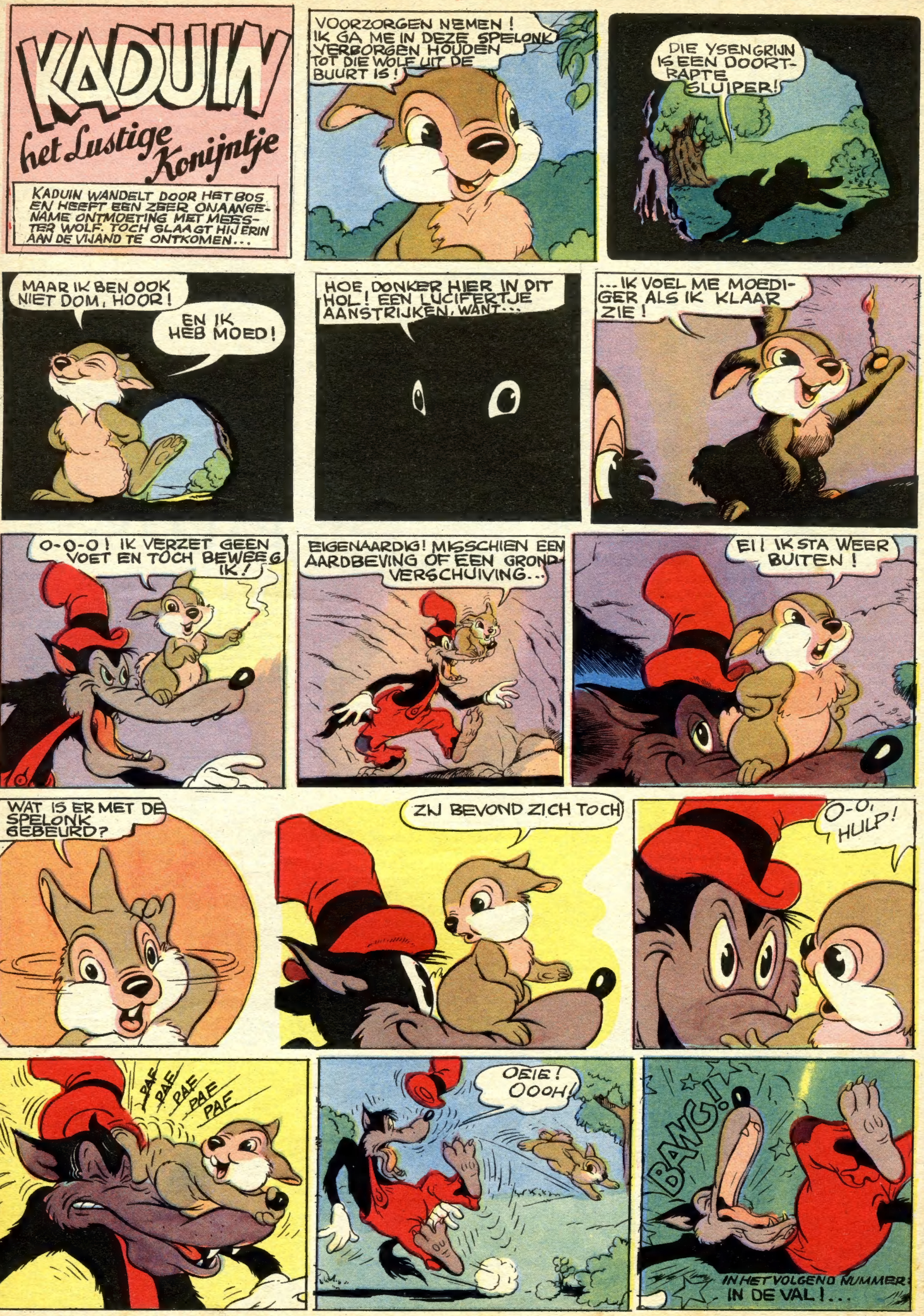
KADUIN
het Lustige Konijntje
KADUIN WANDELT DOOR HET BOS EN HEEFT EEN ZEER ONAANGENAME ONTMOETING MET MEESTER WOLF. TOCH SLAAGT HIJ ERIN AAN DE VIJAND TE ONTKOMEN...
VOORZORGEN NEMEN! IK GA ME IN DEZE SPELONK VERBORGEN HOUDEN TOT DIE WOLF UIT DE BUURT IS!
DIE YSENGRIJN IS EEN DOORTRAPTE SLUIPER!
MAAR IK BEN OOK NIET DOM, HOOR!
EN IK HEB MOED!
HOE DONKER HIER IN DIT HOL! EEN LUCIFERTJE AANSTRIJKEN, WANT...
...IK VOEL ME MOEDIGER ALS IK KLAAR ZIE!
O-O-O! IK VERZET GEEN VOET EN TOCH BEWEEG IK!
EIGENAARDIG! MISSCHIEN EEN AARDBEVING OF EEN GRONDVERSCHUIVING...
EI! IK STA WEER BUITEN!
WAT IS ER MET DE SPELONK GEBEURD?
ZIJ BEVOND ZICH TOCH
O-O, HULP!
PAF PAF PAF PAF PAF
OEIE! OOOH!
BANG!
IN HET VOLGEND NUMMER: IN DE VAL!...

DE BELGISCHE EDISON

KAREL VAN DE POELE

Uitvinder van de electrische tram

BESTE jongens en meisjes, geloven jullie niet dat er wel eens overdreven gedweept wordt met het Amerikaans weten en kunnen?... Overdreven bewondering voor al wat Amerikaans is!... Een ziekte, een kwaal is het geworden. En of ze ook bij de jeugd voorkomt!

Nu beweer ik niet dat de zg. Amerikaanse « wonderen » bluf zijn. Ik wil maar verwittigen. Iets dat uit Amerika komt, is niet noodzakelijk van Amerikaanse oorsprong. Integendeel! Vele Amerikaanse « wonderen » werden uitgevonden door Europeanen. De uitvinder van de electrische tram — ook een uit Amerika ingevoerd « product » — is een Belg, een Vlaming, Karel van de Poele. Daar staan jullie van te gapen, hé!

Wie was die Karel? Hij werd te Lichtervelde geboren in 1846. Zijn eerste leraar was de pastoor van zijn geboorteplaats. Later studeerde Karel te Brugge en zijn ouders dachten dat er uit hem een voortreffelijk beeldhouwer zou groeien. Maar Karel voelde weinig voor de beeldhouwkunst.

Evenals Edison zocht Karel in het bezit te komen van wetenschappelijke boeken, die meestal over de electriciteit handelden. En Karel « knutselde » op zijn manier... Hij knutselde zo goed, dat hij weldra uitvindingen deed!... Maar om een uitvinding uit te baten moet je kapitaal bezitten. Dat had de zoon van het landbouwersgezin uit Lichtervelde niet. Dan bij de Staat aankloppen?... Even nadenken!

België was pas sedert 1830 onafhankelijk geworden en de jonge staatskas moest spaarzaam met haar gelden omspringen. Er werd in die tijd van de kolonisatie van Kongo beweerd, dat het een dwaasheid was die het land zou kelderen. Waar Leopold de Tweede, de geniale Belgische vorst, reeds bestreden werd, zou Karel geen gehoor vinden voor zijn uitvindingen, dat was klaar.

Karel onderhandelde dan maar met Amerika, waar de dollarkoningen dankbaar zijn uitvindingen financierden. Karel's hoofdwerk werd de uitvinding van de *trolley*, het principe der electrische drijfkracht voor trams. De stad Boston — de intellectuele hoofdstad der Verenigde Staten van Amerika — richtte Karel een standbeeld op, met dit opschrift: « Uitvinder van de electrische tram. » De eerste electrische tram liep te Scranton in 1884 en hetzelfde jaar verscheen nog een veel grotere *'trolley* eveneens door Karel ontworpen. Een Vlaming kwam geheel Amerika te verbazen!

In 1885 reeds verscheen een boek over Karel van de Poele. Het leven van de wonderbare Belg werd er in beschreven. Ook zijn uitvindingen: tram, machines, toestellen, enz. Karel was wereldberoemd geworden en dacht niet zonder ironie aan de spreuk: « Niemand sant in eigen land! »

Karel was in Amerika gehuwd. Toen, na zijn dood in 1895, zijn weduwe met haar kinderen Lichtervelde bezocht — dit gebeurde in 1909 — sprak die Amerikaanse vrouw zo: « Karel heeft zijn roem ten volle verdiend. God zegene Vlaanderen dat de gedachtenis van Karel in ere moet houden! »

Had ik geen gelijk, jongens en meisjes, te beweren dat er overdreven gedweept wordt met « Amerikaanse uitvindingen »... die tenslotte niet Amerikaans zijn. Engelsen, Hollanders, Zwitsers, Duitsers en Fransen verkeren in hetzelfde geval als de uitvinder van de electrische tram: ook zij moesten beroep doen op het Amerikaanse kapitaal, tot groot nut van de gemeenschap.

Laten wij nu ook niet in een ander euvel vallen. Niet veronderstellen dat alle Amerikaanse techniekproducten « buitenlandse uitvindingen » zijn! Neen, de Amerikanen zijn vernuftige lui, dat moeten wij hen nageven. Hun uitvindingen zijn op velerlei gebieden bewonderenswaardig, ja verstommend. Derhalve: Geef de keizer wat de keizer toekomt... en de wereld zal rond draaien!

Johan PARIJS

De 7 van de week

Hartelijke gelukwensen van Mickey aan alle jongens en meisjes wier naamfeest deze week gevierd wordt.

4 NOVEMBER: H. KAREL (Borromeus)
5 NOVEMBER: H. BERTHILDE
6 NOVEMBER: H. LEONARDUS
7 NOVEMBER: H. ERNESTUS
8 NOVEMBER: HH. RELIQUIEN
9 NOVEMBER: H. MARTINUS
10 NOVEMBER: H. JUSTUS

De H. Justus was bisschop van Rochester (604) en aartsbisschop van Cantorbery (624).

Paus Gregorius de Grote zond hem, samen met St-Augustinus, naar Engeland. Wegens zijn grote bekerings- en beschavingswerk ontving hij van Paus Bonifacius V de bisschopskraag der verdienste (pallium).

PALJASSEN!

door Rob. DE GRAEVE

Een onderwijzer had het volgende vernomen:

Een paar jongens waren er, een Donderdagnamiddag, per fiets op uit getrokken. Het was een prettig buitenkansje voor die gasten. Doch het weder was stikheet en, zeer begrijpelijk, onze snaken kregen groten dorst. Wie dorst heeft, zoekt naar een verfrissend teugje.

Onze fietsers hadden echter weinig centen op zak, en daarbij, in de ganse omgeving weinig of geen huizen.

— Ik heb het gevonden, mannen!

Een der snaken had een geit ontdekt, grazend langs den weg... En ieder om de beurt de geit aan het melken. Wat smaakte die drank lekker!

Maar sakkerend en verwensend komt een oud vrouwke den weg op. Deugnieten van hier. Deugnieten van daar!

Onze Uilenspiegelse jongens wippen op de fiets en snorren vooruit, zoveel en zo vlug als ze maar snorren konden. En een eindje verder leggen zij zich te lachen, te lachen, buikje-sta-bij.

Neen, nietwaar, dat zijn geen grappen meer! Dat zijn gemene guitenstreken, en daarmee punt.

De onderwijzer die 't geval dus vernomen had, riep de kwajongens bij zich. En nu begrepen zij. Uit vrijen wil hebben zij 't vrouwke opgezocht en... de melk betaald. Dat einde was beter, was fatsoenlijker dan het begin.

Is 't niet?

Copyright De Ooievaar-Ophasselt.
(Wij, de Vlaamse gentlemen).

Een speciaal geschenk

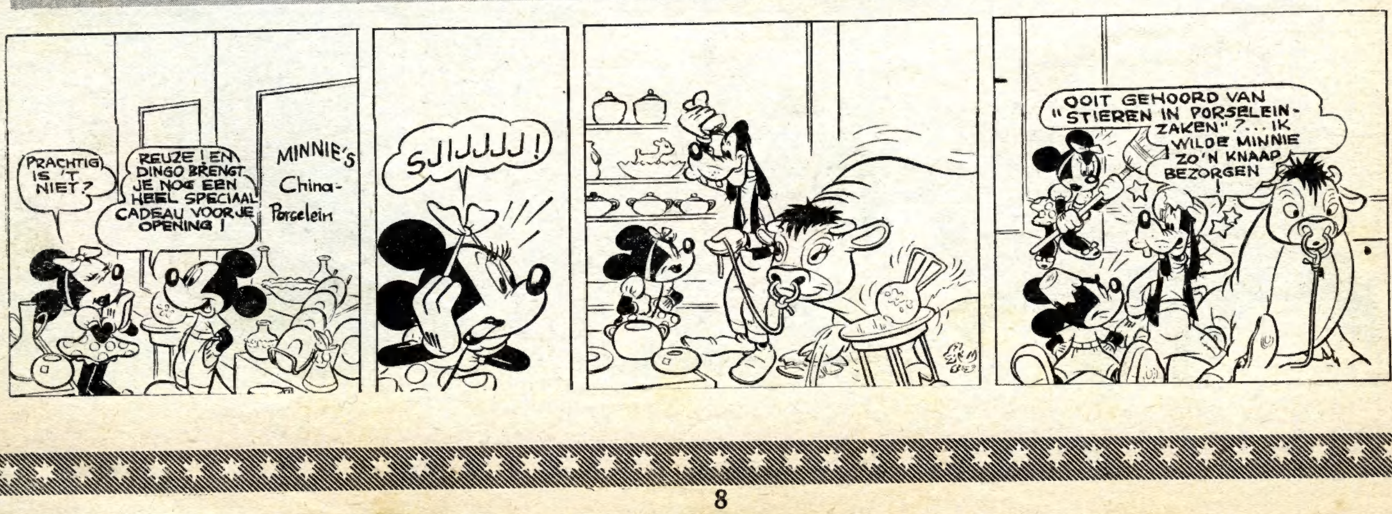

DONALD
maakt zich kwaad!
KRAK!
BLINNG!
JONES BUS
BANG!
JONES
DONALD DUCK
BANG!
JONES BUS
BANG!
WALT DISNEY
3-26

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE 7 DWERGEN HEBBEN HET BESTAAN VAN EEN SCHAT VERNOMEN. MAAR DE TOVERHEKS HEEFT ALLES AFGELUISTERD....
EUREKA! GEVONDEN! DIE OUDE TOVERFORMULE DIE MIJ EENS IN EEN RAT VERANDERDE! IK DOE 'T
ROOS
3
ZIEZO! HIHIHI, NIEMAND ZAL 'T MERKEN! HIHIHI!
4
IS ER WAT, ZEG?... 'T LIJKT WEL OF JE EEN SPOOK GEZIEN HEBT, VRIEND!
OF MISSCHIEN DE HEKS!
7
EEN RAT? EEN RAT? LIEVE DEUGD! MAAR, JONGEN, ALLE SCHEPEN VOEREN RATTEN MEE!
8
IK VERBERG MIJ TOT DE SCHAT ONTDEKT EN AAN BOORD IS. DAN DAAG IK OP EN NEEM HEM MEE! HIHIHI!
11
DE "KAPERDEK" ZET NU ALLE ZEILEN UIT...
12

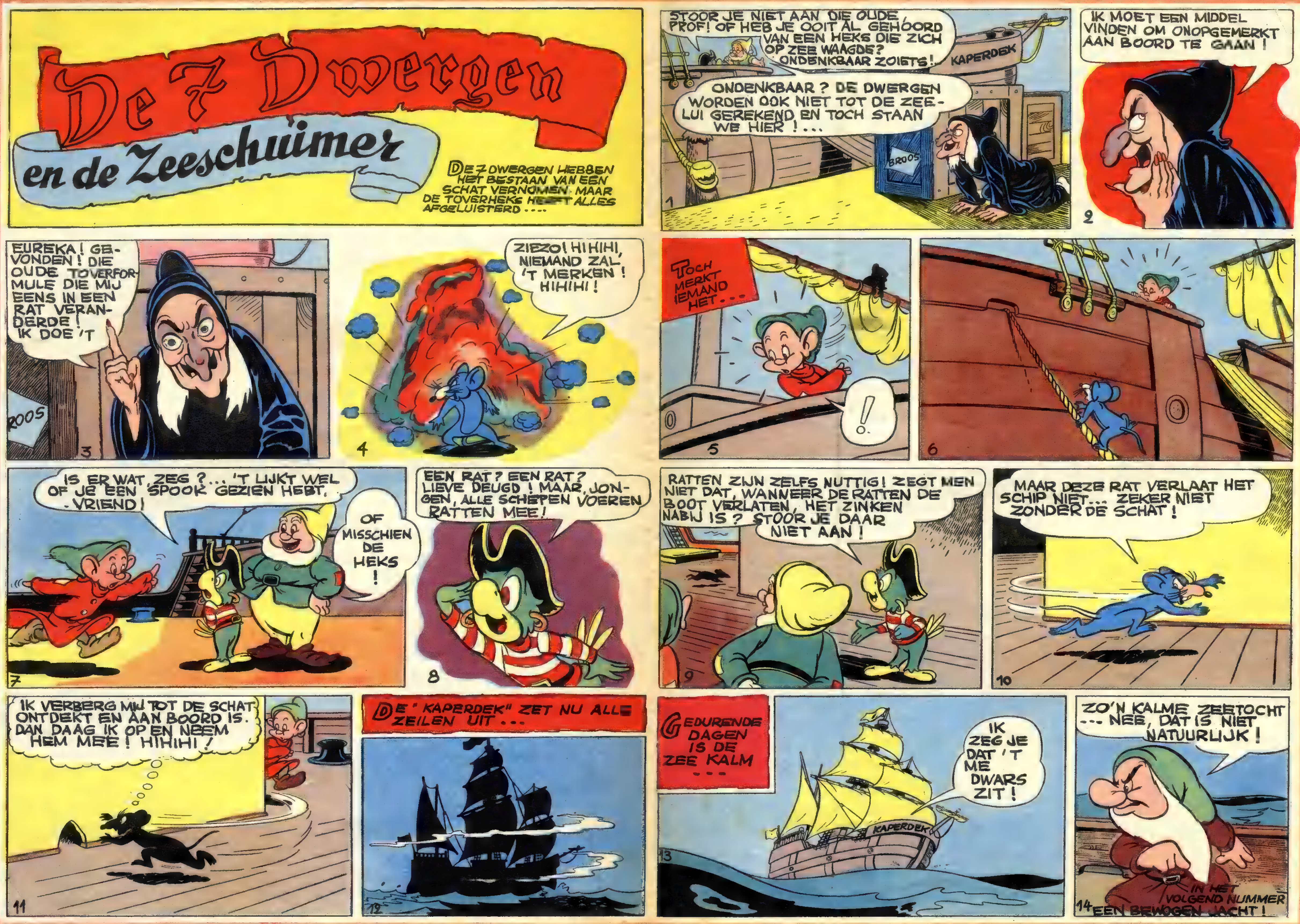
De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE 7 DWERGEN HEBBEN HET BESTAAN VAN EEN SCHAT VERNOMEN. MAAR DE TOVERHEKS HEEFT ALLES AFGELUISTERD....
STOOR JE NIET AAN DIE OUDE, PROF! OF HEB JE OOIT AL GEHOORD VAN EEN HEKS DIE ZICH OP ZEE WAAGDE? ONDENKBAAR ZOIETS!
KAPERDEK
ONDENKBAAR? DE DWERGEN WORDEN OOK NIET TOT DE ZEELUI GEREKEND EN TOCH STAAN WE HIER!...
BROOS
IK MOET EEN MIDDEL VINDEN OM ONOPGEMERKT AAN BOORD TE GAAN!
EUREKA! GEVONDEN! DIE OUDE TOVERFORMULE DIE MIJ EENS IN EEN RAT VERANDERDE! IK DOE 'T
ROOS
ZIEZO! HIHIHI, NIEMAND ZAL 'T MERKEN! HIHIHI!
TOCH MERKT IEMAND HET...
!
IS ER WAT, ZEG?... 'T LIJKT WEL OF JE EEN SPOOK GEZIEN HEBT, VRIEND!
OF MISSCHIEN DE HEKS!
EEN RAT? EEN RAT? LIEVE DEUGD! MAAR, JONGEN, ALLE SCHEPEN VOEREN RATTEN MEE!
RATTEN ZIJN ZELFS NUTTIG! ZEGT MEN NIET DAT, WANNEER DE RATTEN DE BOOT VERLATEN, HET ZINKEN NABIJ IS? STOOR JE DAAR NIET AAN!
MAAR DEZE RAT VERLAAT HET SCHIP NIET... ZEKER NIET ZONDER DE SCHAT!
IK VERBERG MIJ TOT DE SCHAT ONTDEKT EN AAN BOORD IS. DAN DAAG IK OP EN NEEM HEM MEE! HIHIHI!
DE "KAPERDEK" ZET NU ALLE ZEILEN UIT...
GEDURENDE DAGEN IS DE ZEE KALM...
KAPERDEK
IK ZEG JE DAT 'T ME DWARS ZIT!
ZO'N KALME ZEETOCHT... NEE, DAT IS NIET NATUURLIJK!
IN HET VOLGEND NUMMER EEN BEWOGEN JACHT!

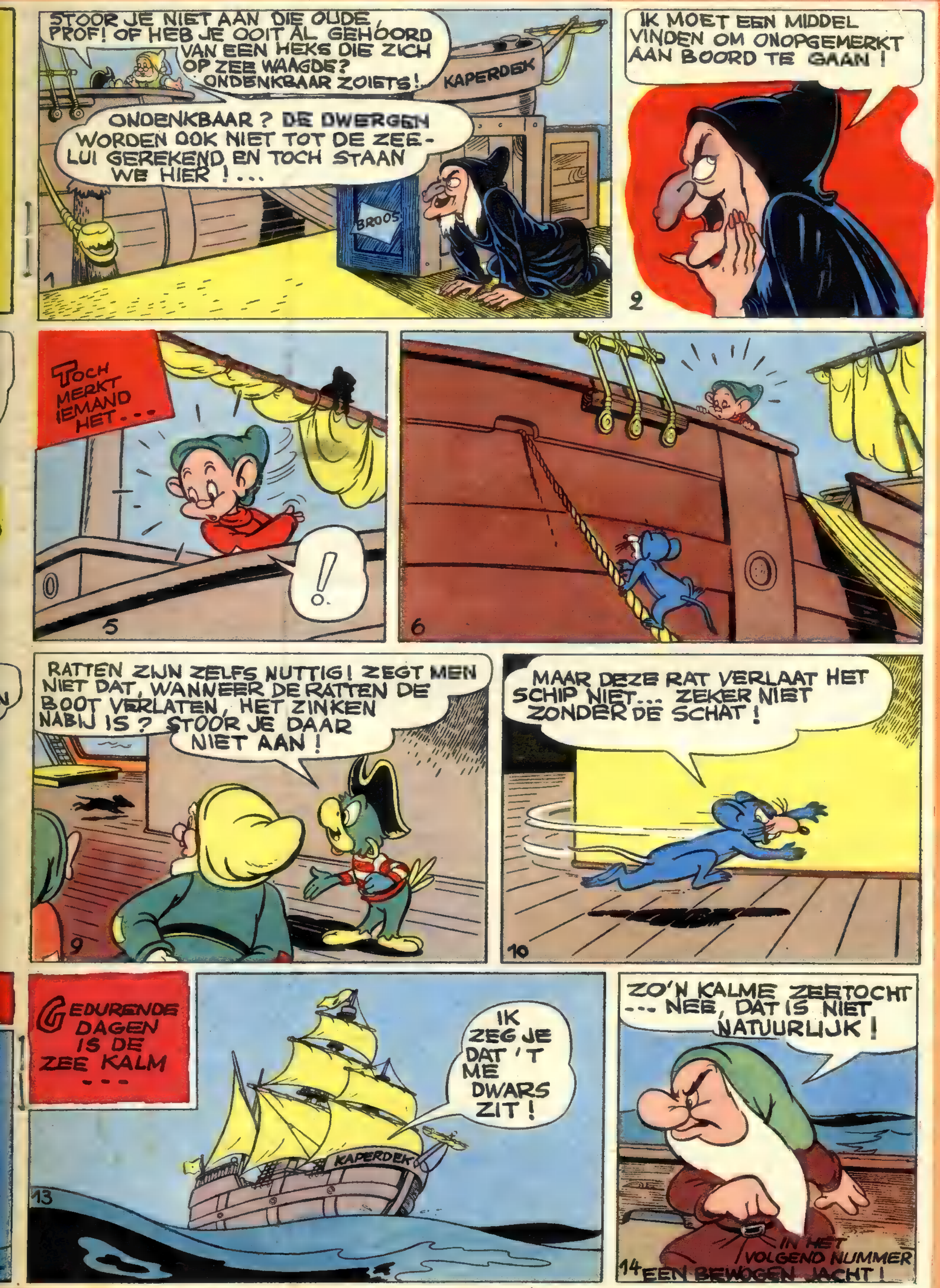
STOOR JE NIET AAN DIE OUDE PROF! OF HEB JE OOIT AL GEHOORD VAN EEN HEKS DIE ZICH OP ZEE WAAGDE? ONDENKBAAR ZOIETS!
KAPERDEK
ONDENKBAAR ? DE DWERGEN WORDEN OOK NIET TOT DE ZEE-LUI GEREKEND EN TOCH STAAN WE HIER ! ...
BROOS
1
IK MOET EEN MIDDEL VINDEN OM ONOPGEMERKT AAN BOORD TE GAAN !
2
TOCH MERKT IEMAND HET . . .
!
5
6
RATTEN ZIJN ZELFS NUTTIG! ZEGT MEN NIET DAT, WANNEER DE RATTEN DE BOOT VERLATEN, HET ZINKEN NABIJ IS ? STOOR JE DAAR NIET AAN !
9
MAAR DEZE RAT VERLAAT HET SCHIP NIET... ZEKER NIET ZONDER DE SCHAT !
10
GEDURENDE DAGEN IS DE ZEE KALM . . .
IK ZEG JE DAT 'T ME DWARS ZIT !
KAPERDEK
13
ZO'N KALME ZEETOCHT ... NEE, DAT IS NIET NATUURLIJK !
IN HET VOLGEND NUMMER EEN BEWOGEN JACHT !
14

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — De poolexpeditie onder leiding van Serge Michaelovitch heeft haar gesaboteerd schip afgetakeld en is als bij wonder aan de gevaren der drijvende ijsbergen ontsnapt. Zij zoekt een winterkwartier op, waar zij, in afwachting dat er hulp opdaagt, een kans op behoud wil maken. Het avontuurlijke poolleven is voor hen voorgoed begonnen.

LANGZAAM voer de boot naar het uiteinde van de baai om tegenover de ijszee aan te leggen. Van hier tot aan het uiterste punt van de « Berenkaap » wilde Etienne het terrein onderzoeken.

De sloep werd stevig vastgemeerd aan een zwerfblok, dat de ijszee van de verst verwijderde toppen had afgerukt, vervolgens naar de oever gedragen en daar achtergelaten had.

Met zijn stalen hamer gewapend, sloeg de professor een brok van het zwerfblok stuk en liet aan Sokolief opmerken, dat de korrel ervan niet dezelfde was als die van de losse brokstukken van de naakte rots waarover zij liepen.

— Het ene is zuiver doleriet, zei hij, terwijl het andere, dat zonder enige twijfel afkomstig is van de bergtop, een zandsteen is, gemengd met kleine korrels bergkristal, precies zoals in dat gedeelte van Groenland waarover... Maar wat bekijkt u toch zo aandachtig, Etienne Dupin?

— Ik tracht mij rekenschap te geven van de eigenaardige polijsting van dit bazalt. Kijk, het is met knobbeltjes bezet, al de hoeken zijn afgerond, en het graniet dat aan de St-Jacobskathedraal is gebruikt, werd met niet meer zorg gepolijst. Het is voorzeker niet deze kleine waterval die op een dergelijke breedte zulke uitwerking heeft kunnen veroorzaken.

— U hebt gelijk. De polijststeen waarvan de Voorzienigheid zich bedient om zulke resultaten te bekomen is van een geheel andere kracht. En hier zoals elders heeft Zij daarvoor de ijszee gebruikt.

— Daarvoor zouden er twee dingen vereist zijn: ten eerste, dat hier een gletscher zou zijn, en ten tweede, dat hij zou voortbewegen, merkte de graaf op.

— Die zijn er geweest, beste vriend, en binnen kort zullen ze er weer zijn. Zie maar daar boven.

— Die festoenen welke ginder hangen? Ja, nu begrijp ik het: wanneer het gewicht zwaar genoeg zal zijn, zullen zij op de hellende grond vallen en als een lawine naar beneden glijden.

— Pardon, waarde graaf, nu vergist u zich. Men heeft inderdaad lange tijd geloofd dat de gletschers onbeweeglijk bleven, maar in werkelijkheid zijn het stromen die zich voortbewegen. De warmte van de grond waarop zij drukken doet ze langzamerhand smelten en hun gewicht doet ze voortdurend en regelmatig voortglijden. Niets kan hun beweging stuiten; zowel tijdens de winter als tijdens de zomer bewegen zij zich voort. Ziet u dat reusachtige gordijn, dat ginder hoog is opgehangen? Over twee of drie jaar zal het over de hellingen voortgolven, zich uitspreiden tot aan het strand en zich in zee storten. Voortrollend in de diepten van de oceaan, zal het stilaan de volle zee bereiken, waar zijn massa, lichter dan water, haar aanhechtingspunt zal verbreken en te midden van de golven zal opduiken in de vorm van een ijsberg. De winden en de stromingen zullen hem naar warmere zeeën stuwen om er de temperatuur van te verkoelen. Aldus wordt de bewonderenswaardige kringloop verzekerd die, door een dubbele lucht- en zeestroming, de warmte naar de polen voert, de koelte terugbrengt naar de evenaar en de landstreken handhaaft in de atmosferische staat die het best geschikt is tot het dierlijk of plantaardig leven.

Etienne, de Fransman, die van de leden der poolexpeditie de bijnaam « Staalblauw » had gekregen, had een groep zwerfblokken bereikt die aan de rand van de morene (de bedding van de ijsrivier) lagen, toen hij plotseling een blijde kreet liet horen. Hij zette zijn geweer neer aan de voet van een granietmassa en begon ze te beklimmen.

De zeeman zag hem verwonderd begaan. De beklimming van de rots was niet gemakkelijk, maar « Staalblauw » was lenig en sterk en bekreunde zich weinig om de moeilijkheden. Zich met handen en voeten omhoogwerkend, had hij spoedig bijna de top bereikt. Daar ontdekte hij in een uitholling een armtierig plantje, dat aan de strengheid ontsnapt was van een voor al zijn soortgenoten moordend klimaat. Kouwelijk strekte het een bosje groene blaadjes uit en in het midden daarvan schoot een aardig tuiltje bleekroze bloemen omhoog. Dit was het eerste teken van plantengroei dat zich op deze onherbergzame grond vertoonde.

— Het is een steenbreke! riep hij uit. Een roze steenbreke, die ik aan Vera, de dochter van onze vriend, wil aanbieden.

— Pluk de hele plant, antwoordde Sokolief; de bloem voor Vera en de plant voor het herbarium van haar vader. Maar wees voorzichtig om niet naar beneden te vallen; het graniet is vochtig en zou wel eens onder uw handen kunnen uitschieten.

— Als 't gevaar niet groot is, is de overwinning niet roemrijk, wedervoer de jonge man terwijl hij zich achterover wierp om het begeerde voorwerp te bereiken.

Nu hij zonder steunpunt was, zweefden zijn voeten in het ijle. Maar door een krachtige poging hieven zijn verstijfde armen hem op het rotsvlak.

Enkele meters hoger dan Sokolief, die aan de voet van de rots met meer nieuwsgierigheid dan ontroering de halsbrekende gymnastiek van zijn vriend volgde, zaten Piotre en Andreï, met één knie op de grond, de karabijn aan de schouder, het oog op de vizierkorrel gericht, als in twee standbeelden veranderd.

Het kwam op een minuut, op minder dan een minuut aan.

Het voorhoofd van « Staalblauw » stak nu boven de rots uit. Hij liet één hand los om zich op te hijsen en zijn ogen zochten een punt waaraan hij zich kon vastklampen. Plotseling bemerkte hij dat een poolbeer, die uitgestrekt lag op het graniet waarmee hij een geheel scheen te vormen, hem beloerde. Etienne zag nu de enorme klauwen, de lange hoektanden in de muil die zich opensperde om hem te grijpen, de kleine groene ogen die een fosforescerende glans uitstraalden.

Op gevaar van zijn leven greep de Fransman met zijn linker hand een scherpe kant van de rots vast, terwijl hij met zijn rechter hand een revolver in zijn gordel zocht.

— Wat doet u toch, mijn waarde? vroeg Sokolief rustig, want hij begreep niets van deze nieuwe krachtproef.

— Een beer, antwoordde de Fransman. Neem...

De tijd ontbrak hem om nog meer te zeggen. Iets dat er als een knots uitzag verhief zich boven met hoofd

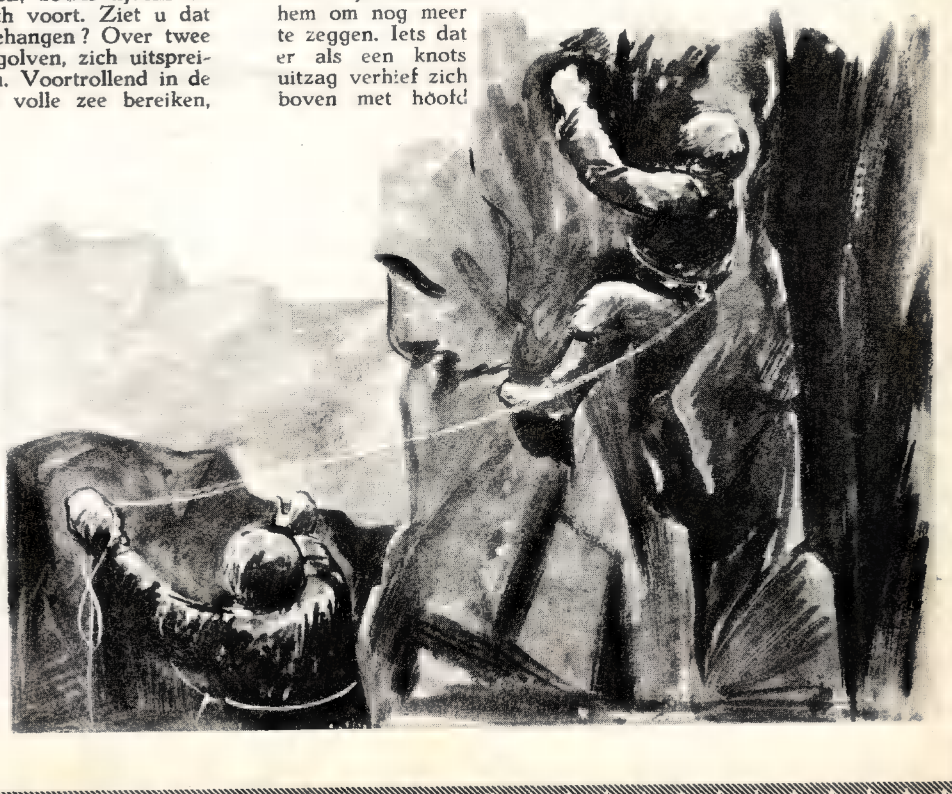

van de onvoorzichtige en zoefde vlug als de bliksem naar beneden.

« Staalblauw » had zijn hand losgelaten en de vreselijke massa raakte alleen zijn muts, die weggeslingerd werd. Maar hijzelf stierf niet. De lederen mouw van zijn jas was blijven haken aan de over de rots suizende berenklauw. Het monster trok hem nu naar zich toe. Tegenstand bieden was onmogelijk.

— Mijn God, dacht Etienne, in uw handen beveel ik mijn geest !

Wie kon hem immers op dat ogenblik nog redden ?

Zeker van zijn prooi, richtte het wilde dier zich met een dof gebrul op en naderde de rand om des te gemakkelijker zijn vangst op te halen. Doch het was slechts toen hij de beer zijn nek zag uitrekken, dat Sokolief eindelijk begreep ! Maar ook hij had zijn geweer neergezet en bleef als versteend staan bij het zien van de vreselijke verschijning.

Igarof van zijn kant was bezig met aan de graaf uit te leggen op welke eenvoudige manier men de beweging van een gletscher kan meten door middel van twee merktekens, toen een geweerschot hun het hoofd deed oprichten, juist op het ogenblik toen er een tweede losbranding weerklonk.

Door de richting te volgen van het wapen dat Piotre had afgeschoten, zag Serge Mikaelovitch hoe « Staalblauw » van een weinig verheven rots viel en hoe Sokolief hem in zijn armen opving.

De twee jagers herlaadden hun wapen terwijl zij naar de rots renden. Dit geleek veel op een moord. Op goed geluk af laadde de graaf zijn revolver en snelde op zijn beurt vooruit. Hij was geen vijftig meter van de rots meer verwijderd, toen een reusachtige beer, die aan de schouder gekwetst was en pas nog door twee schoten getroffen was, in zijn richting kwam aangestormd en daarbij een schrikwekkend gebrul uitstiet.

Een der poten van het monster was gebroken, maar zijn wonde scheen geen ander resultaat te hebben opgeleverd dan zijn woede op het toppunt te drijven. Hij naderde met opengespalkte en bebloede muil en met van razernij fonkelende ogen. Hem ontwijken was onmogelijk. De Rus vertrok geen spier. In iedere hand hield hij een revolver en toen het razende dier nog slechts drie stappen van hem verwijderd was, gaf hij vuur.

De beer schoot als een lawine voorbij, wierp hem omver en snelde op Igarof toe. Maar hij werd nog alleen door de aandrijvingskarcht voortgestuwd. Enkele meters verder viel hij dood neer.

Etienne kwam er af met een gescheurde mouw en een schram aan de knie, Sokolief met de schrik, Serge met enkele gekneusde ribben. Wat Igarof aangaat, hij had zopas een vrij grote twaalfvlakkige granaatsteen ontdekt in een bazaltspleet, waardoor hij de nadering van het wilde dier niet eens had vermoed.

Hij nam zijn weerwraak door het neergevelde beest nauwkeurig te meten. Het was een prachtig specimen van het soort *ursur maritimus*. Zijn lengte bedroeg niet minder dan 2,35 meter.

De professor maakte zijn gezellen opmerkzaam op de dikte en fijnheid van de lichtgeel getinte witte pels van deze monsterachtige poolbewoner, op de zwarte kleur van het uiteinde van zijn bek en het binnenste van zijn muil en op de zijzondere plaatsing van zijn enorme, van zwemvliezen voorziene poten.

IN HET VOLGEND NUMMER :
ONTDEKKING AAN DE POOL

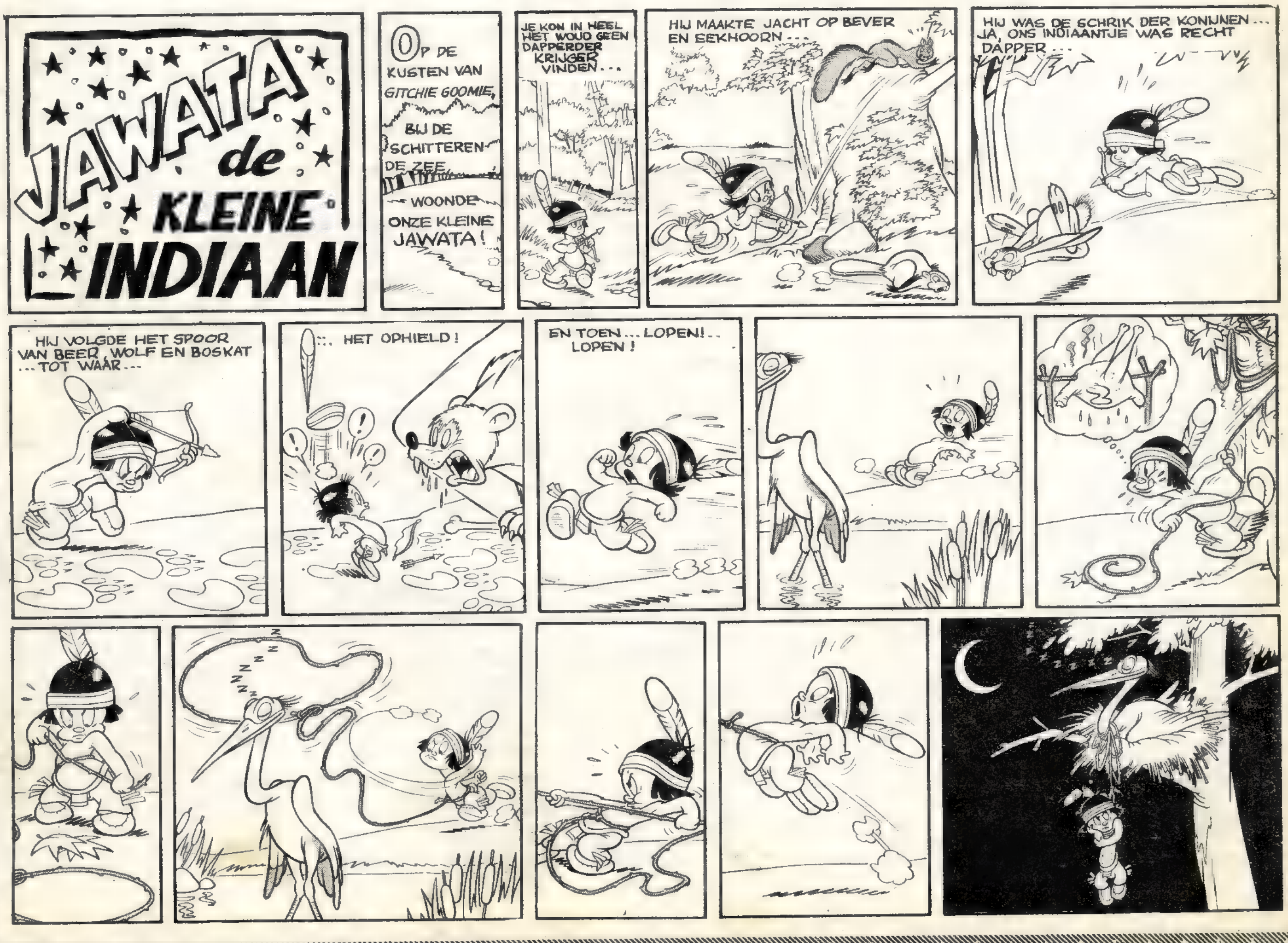

BIGGETJE ZWARTVLEK

Oom REMUS vertelt:
Gestolen GOED gedijt niet...
ER WAS EENS EEN TIJD WAARIN ALLE DIEREN VAN DE SCHEPPING IN DIEPE ELLENDE VERKEERDEN, WANT DE HONGERSNOOD EN DE DROOGTE WAREN GEKOMEN...
ER WAS ZELFS SCHIER GEEN VOEDSEL MEER VOOR HET WAS-BEERTJE. ZIJ DIE DIK EN ROND WAREN, BEGONNEN FEL TE VERMAGEREN...
... EN DE MAGEREN DROEGEN NOG SLECHTS DE HUID OVER DE BEENDEREN.
WEL, WEL! IK HERKEN MIJZELF NIET MEER!
ZO MAGER!
ZELFS MEESTER KONIJN BOETTE ER DE LENIGHEID VAN ZIJN POTEN EN DE STUGHEID VAN ZIJN TENEN BIJ IN!
IEDEREEN VERGAT ZIJN GESCHILLEN EN DEELDE ZIJN MAGERE BUIT MET ZIJN BUREN...
BROEDER VOS, WIL JE EEN BEETJE VAN DEZE SOEP?
GRAAG! MAAR NIET TE VEEL, IK WIL JE NIET ONTRIEVEN!
OOM KONIJN, WIJ HEBBEN EEN BEREN-HONGER
ARME KLEINE KINDEREN! JULLIE VERMAGEREN ZIENDEROGEN!
DAG, BROEDER KONIJN, IK BEN BLIJ JE TE ZIEN!
ALS JE ME ZIET, IS DIT EEN BEWIJS DAT IK ER NOG BEN. MAAR MEN HERKENT MIJ NOG ALLEEN AAN MIJN GEWAAD
DE TIJDEN ZIJN HARD, BROEDER KONIJN... IK WORD ZO MAGER DAT DE ADEM VAN DE WIND ME NEERHAALT... JA, JA, 'T ZIJN HARDE TIJDEN!
1-27
MEESTER KONIJN HEEFT VERMOEDENS OP DE BEER EN VOLGT HEM, WANT HIJ WEET OOK WEL, DAT NIEMAND VET IS WANNEER DE HONGERSNOOD DE VOEDSELVOORZIENING VERZORGT!

PLOTS, ALS NAGEJAAGD, VERDWIJNT BRUIN DE BEER IN HET KREUPELHOUT...
MAAR MEESTER KONIJN IS RAP TER POOT EN SCHERP VAN OOG... HIJ BLIJFT BRUIN OP HET SPOOR
TOCH MOET MEESTER KONIJN ALLE ZEILEN BIJZETTEN OM BRUIN TE VOLGEN...
MEESTER KONIJN MEENT TE DROMEN WANNEER HIJ PLOTS PRACHTIGE HONIGBOMEN BEMERKT ...DE HONIG LOOPT OVERVLOEDIG UIT DE STAMMEN...
NEE, MEESTER KONIJN VERTROUWT ZIJN EIGEN OGEN STEEDS NIET...
BRUIN DE BEER PROPT ZICH GULZIG EN ONBESCHAAMD VOL. MEESTER KONIJN, WIENS GEDACHTEN NAAR DE HONGERIGE DIEREN GAAN, WORDT RAZEND-DOL...
EEN SCHANDE IS 'T, BROEDER BEER! JE MOEST...
ONZE DOLLEMAN BEGAAT HIER EEN GROVE ONVOORZICHTIGHEID...
WIE SPRAK DAAR MIJN.. NAAM UIT?
HET IS DE WIND, BROEDER BEER!
EXCUUS, BROEDER WIND, IK DACHT DAT 'T IEMAND ANDERS WAS!...
MEESTER KONIJN HEEFT REEDS SPIJT VAN DIE GEVOELSUITING... HIER IS HIJ VER VAN ZIJN WOONST EN MEESTER BRUIN IS ZEER STERK!

EN MEESTER BRUIN PROPT ZICH VERDER VOL ...
MEESTER KONIJN IS DUS MAAR OP DE VLUCHT GESLAGEN EN VERTELT NU AAN ZIJN RASGENOTEN HET BEDROG VAN DE BEER
DAT BRUIN ALLEEN VAN HONIG LEEFT, IS NIET BILLIJK!
WANT WIJ KOMEN VAN HONGER OM!
OPGELET! DAAR KOMT DE BEDRIEGER AAN!
EEN GOEDE DAG, HEREN! IK ZWIJMEL VAN HONGER!
HIJ VERMOEDT NIET WAT HEM WACHT!
MEESTER BEER ZOEKT MET EEN PRAATJE WEG TE KOMEN, MAAR ZIJN DIKHEID IS ELKEEN OPGEVALLEN EN ROEPT OM WRAAK!
DE DIEREN VEINZEN GELOOF TE HECHTEN AAN BRUIN'S TAAL, MAAR ZIJ ZULLEN ZICH WREKEN! OOG OM OOG, TAND OM TAND!
2-10
ZODRA MEESTER BEER INGESLUIMERD IS, VOEREN ALLE DIEREN SAMEN HET PLAN VAN BROEDER KONIJN UIT...
WANNEER DE MENS HONGER LIJDT, IS HIJ VOOR OM HET EVEN WAT TE VINDEN...

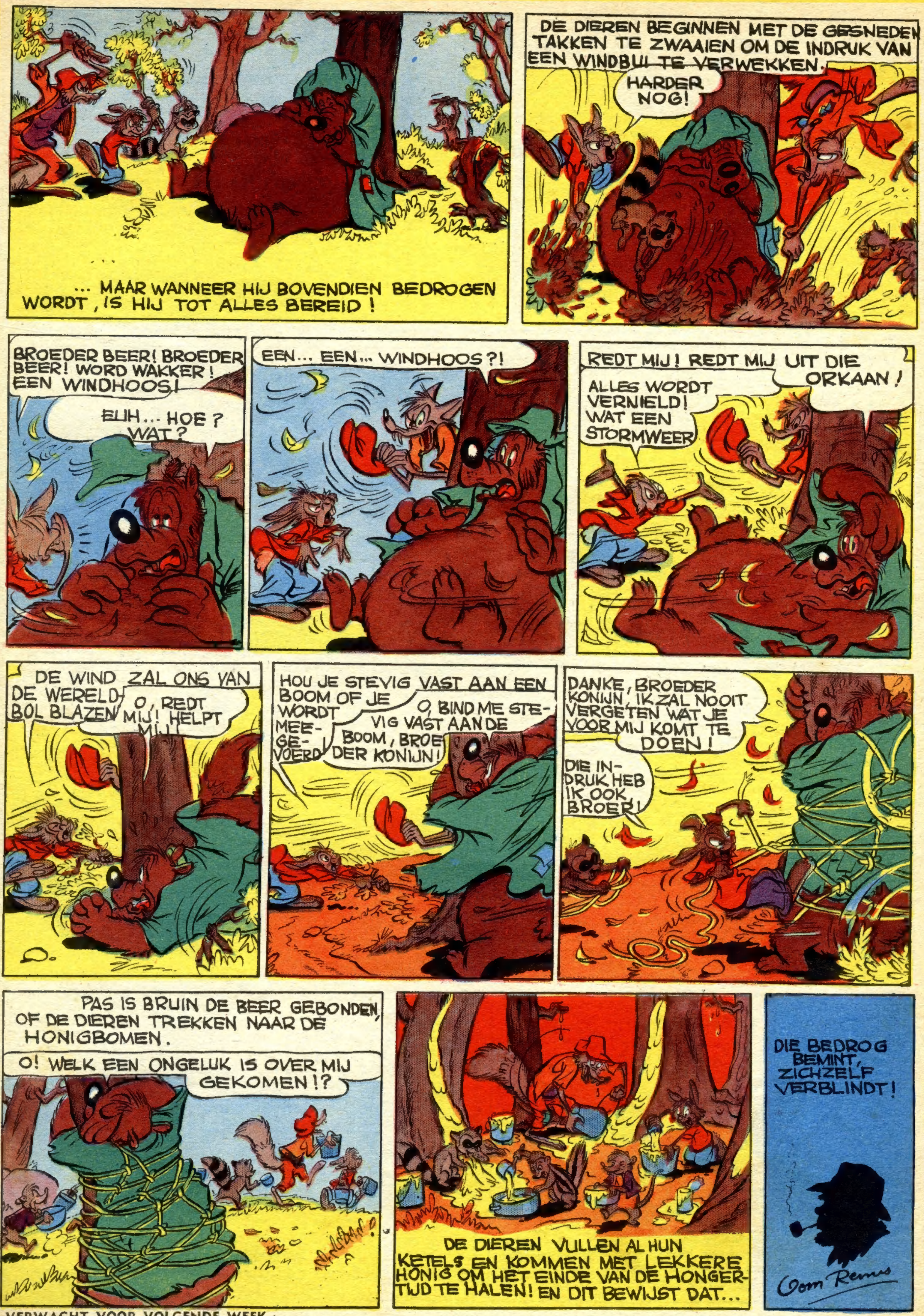

VERWACHT VOOR VOLGENDE WEEK :

DONALD brandweerman

einde

De oplossingen van deze « Zigzags » verschijnen in de 3e kolom onderaan, behalve die van de Kruiswoordpuzzle en de Bruggen.

PRATEN WAS DUUR!

Een pachter had zijn paard laten beslaan. Toen de smid met het werk klaar was, vroeg hij hoe hoog zijn schuld was. De smid antwoordde :

— Luister eens hier, pachter, we kunnen het zonder geld regelen. Ik heb vier hoefijzers gelegd en daarvoor vier maal 6 spijkers, dus 24 spijkers gebruikt. Als je me nu voor de eerste spijker 1 aardappel geeft, voor de tweede 2, voor de derde 4, voor de vierde 8 aardappelen en zo telkens het dubbele, dan ben ik tevreden.

— Kom morgen alvast de aardappelen weghalen, zei de boer.

De volgende dag verscheen de smid met een rij wagens. Er stonden er wel vijftig.

— Wat moet dat ? vroeg de pachter.

— De aardappelen ! zei de smid. Heb je ook geteld : 1 + 2 + 4 + 8 + 16 + 32 + 64 + 128 + 256 + 512 + 1.024 + 2.048 + 4.096 + 8.192 + 16.384 + 32.768 + 65.536 + 131.072 + 262.144 + 524.288 + 1.048.576 + 2,097,157 + 4.194.304 + 8.388.608, maakt samen...

De smid kon niet uitspreken; de pachter was aan zijn voeten flauwgevallen. Praten — zonder nadenken — kwam hem eens te meer duur te staan !... Reken zelf eens uit hoeveel aardappelen het de pachter kostte !

KRUISWOORDPUZZLE

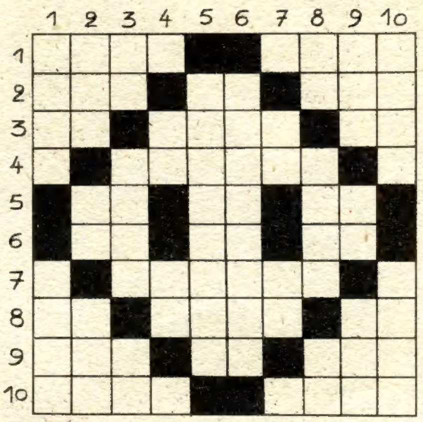

Horizontaal : 1. Vogelwoonst. - Geen gehucht en toch geen stad. — 2. Faam, goede naam. - Uitroep. - Van het werkw. « sarren ». — 3. Voegwoord. - Ontbranding van een kogel. - Pers. voornw. — 4. Notaboekje, dagorder. — 5. Voorzetsel. - Vul in : LR. - Een der ouders. — 6. Muzieknoot. - Gezinshoofd. - Van « zijn ». — 7. Plaats waar moeder kookt. — 8. Voorzetsel. - Tweegevecht. — Muzieknoot. — 9. Uitroep. - Vul in : RN. - Verzameling van hoornbeesten. — 10. Halve liter. - Deel van een schip (er zijn schepen die er 3 hebben).

Verticaal : 1. Ontkenning. - Goddelijke deugd. — 2. Lidwoord of telwoord. - Omgekeerde muzieknoot. - Maand. — 3. Senior (afk.). - Moordloop van een razendgeworden persoon op N. I. (... maken). - Voorzetsel. — 4. Kilogram (afk.) - Omgekeerd lidwoord. — 5. Geweerschoten die elkaar snel opvolgen. — 6. Eraan komen. — 7. Vul in : LD. - Oude lengtemaat. — 8. Mannelijk rund - Wijfjesaap. - Een der ouders. — 9. Dier - Spil, stang. - Snijdend voorwerp. — 10. Vermaak, plezier - Plantengroei in het water.

(Oplossing in Nr 5.)

★

HELP PIET EENS!

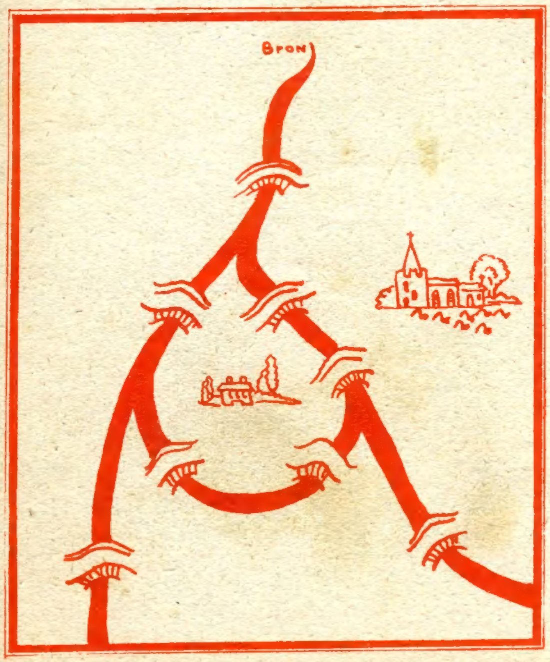

Piet is een doorbrave ziel.

Hij woont in een landhuisje op een eilandje dat tussen de twee armen van een rivier gelegen is.

Om 's Zondags naar de kerk mis te gaan horen, maakt Piet een wandelingetje. Hij hoeft zich niet te spoeden, want hij staat vroeg op. Hij vertrekt dus naar de kerk en loopt over de acht bruggen van de plaats, doch slechts één enkele maal over elke boogbouw.

Wie kan nu, aan de hand van naaststaand plan, de weg aantonen die hij bij het ter kerke gaan volgt ?

(Oplossing in het volgend nummer.)

WIE RAADT ER MEE ?

1. Welke ruiters rijden niet ?
2. Hoeveel maakt tweemaal drie soldaten die hun plicht doen ?
3. Welke is de meest gewichtige uitvinding ?
4. Wie bouwt bruggen zonder materiaal ?
5. Welke zanger is de beste ?
6. Hoe heet de bovenste steen van een huis ?

Proef deze eens!

Een dame had een pakje beschuiten gekocht bij een kruidenier en ondervond dat de eetwaar er allesbehalve smakelijk uitzag.

— Die beschuiten zien er uit alsof de muizen er aan geknaagd hebben ! zei ze tot de kruidenier.

Deze verdedigde zich kranig :

— Muizen ?... Onmogelijk, mevrouw ! U moet weten : overdag laat zich geen muis zien in mijn winkel en 's nachts laat ik speciaal de kat in de beschuitkisten slapen, begrijpt u ?

★

Een lepel hersengymnastiek

1. Waar werd de toren van Babel gebouwd ? — 2. Waar ligt Mekka, de geboortestad van Mahomed ? — 3. Noem 3 Romeinse keizers. — 4. Waar ligt Santiago? — 5. Wie schreef « Hete Pootjes »?

★

Oplossingen

1. **Kruiswoord Nr 3 :** KINABOOM - M - KAMEEL - S - IA - TEER - OM - ELK - NN - LEO - ZIER - VORK - EKER - HOOI - RAS - LE - DUN - IS - BACH - DG - G - LACHER - S - VERHOLEN.
2. **Raadsels :** 1. Zandruiters. — 2. Maakt 48 (een soldaat die zijn plicht doet geeft acht, en 3×2×8=48). — Die van de gewichten. — 4. De vorst. — 5. De vogel (zingt alles van het blad). - 6. De schoorsteen.

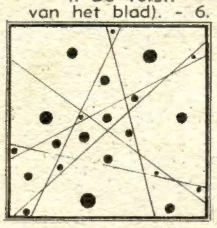

3. **Hersengymnastiek :** Babylon — Arabië — Cesar, Nero, Trajaan — In vele landen (Spanje, Chili, Cuba, enz.) — Guido Gezelle.
4. **Vlekkenprobleem uit Nr 3** (hiernaast).

Iedereen leest **graag** de **30 verhalen** van Inspect. DE GRAEVE, alsook de **10 sprookjes** van Prof. van der LINDEN.

U kunt ze bestellen bij de OOIEVAAR Kerkstraat, **Ophasselt** (postrekening 4930.89) of bij MICKEY, Hopstraat, 47, Brussel.

Reeks van 10 titels, dus 10 verschillende verhalen van ong. 32 bladz. : Prijs : 50 fr.

Volledige reeks van 40 titels, dus 30 verhalen en 10 sprookjes : 180 fr.

VER...
DO... ...LGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.
Beheerder - Bestuurder : M. Em. Van Heerswynghels, Kamerdellelaan, 98, Ukkel - Brussel.